

RESUM PROGRAMACIÓ NIVELL C1. LLENGUA CATALANA

OBJECTIUS

Objectius generals

Els alumnes d'aquest nivell han de ser conscients de la relació que existeix entre la llengua, la cultura que l'envolta i la importància dels registres. Han de desenvolupar l'afició a llegir tot tipus de textos: general i de ficció. Han de ser capaços d'adaptar l'ús de la llengua a un ampli ventall de situacions socials, i expressar opinió i interactuar mitjançant textos orals i escrits reconeixent i fent un ús adient dels registres.

S'entén que les persones que superin aquest nivell estan preparats per ocupar llocs de responsabilitat en el món del treball o per accedir a un curs universitari, entre d'altres possibilitats. Com ja s'ha esmentat anteriorment, l'aprenentatge autònom en aquest nivell ha de ser un procés totalment assumit i suficientment interioritzat tant per part de l'alumnat com del professorat per tal d'assolir competències que estableixen els objectius.

5.1 Objectius específics

Comprensió escrita

- Comprendre detalladament tot tipus de textos escrits de caràcter general o específic propis de la vida social, professional o acadèmica, i identificar-ne detalls subtils que inclouen actituds i opinions de l'autor, tant implícites com explícites.
- Comprendre instruccions públiques complexes sobre qualsevol procediment dels àmbits comercial, industrial i altres que incloguin condicions específiques.
- Comprendre sense problemes una àmplia gamma de textos de caràcter literari o basats en fets reals, i apreciar-ne les diferències d'estil.
- Copsar el to del text (agressivitat, ironia, humor, sarcasme, etc.) i entendre'n les pressuposicions, els sobreentesos, les informacions implícites (ambigüitats, dobles sentits, el·lipsis).
- Localitzar, mitjançant una lectura ràpida, els detalls importants de textos llargs i complexos i identificar la rellevància relativa de cada informació.
- Inferir dades de l'autor del text (edat, sexe, caràcter, actitud, procedència sociocultural, ideologia, etc.) i identificar-ne les varietats (geogràfica, social, l'argot, etc.) i el registre (el nivell de formalitat, el grau d'especificitats, etc.).
- Llegir de manera expressiva, pronunciant bé tots els sons i amb l'entonació i la velocitat adequades, entenent perfectament el sentit del text.
- Desenvolupar l'interès per la lectura autònoma de textos i obres en la llengua objecte d'estudi.

Expressió escrita

- Escriure textos clars, fluids, d'una manera planera i ben estructurada sobre una gran varietat de temes (generals, acadèmics, professionals, de lleure...) amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica.
- Usar diferents categories textuais (descripcions, narracions, instruccions, argumentacions, explicacions, ressenyes, creacions literàries...) d'una manera fluida i estructurada sobre temes concrets o abstractes.
- Escriure documents personals, d'àmbit administratiu, textos professionals i comercials usant un repertori lèxic ampli amb desimboltura i precisió.
- Prendre consciència de la variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat, i ajustar el text a la situació i al destinatari tot adoptant el registre adequat a les circumstàncies.
- Enriquir el bagatge lèxic personal a fi d'eliminar l'ús d'interferències i de minvar l'ús dels vulgarismes i dels genèrics.

Comprensió oral

- Comprendre sense cap dificultat qualsevol tipus de producció oral en directe o emesa pels mitjans de comunicació, encara que la velocitat de parla sigui ràpida.
- Identificar la varietat (geogràfica, social, l'argot..), el registre (el nivell de formalitat, el grau d'especificitats..), el to del discurs (agressivitat, ironia, humor, sarcasme..) i copsar-ne les pressuposicions, els sobreentesos, allò que no es diu explícitament (ambigüitats, dobles sentits, el·lipsis, etc.).
- Comprendre sense cap problema una àmplia gamma de material enregistrat procedent dels mitjans de comunicació, incloent-hi els usos no estàndard de la llengua (lletres de cançons, per exemple), i identificar detalls que inclouen actituds i relacions implícites entre els interlocutors, l'estat d'ànim i la intenció comunicativa del parlant.
- Comprendre informacions tècniques complexes, conferències especialitzades, converses transaccionals (negociacions de vendes..), discussions i debats en què apareix terminologia poc familiar, discriminant la informació rellevant de la irrellevant.
- Comprendre discursos d'una certa durada encara que no estiguin ben estructurats i que les relacions entre les idees només siguin implícites.
- Interpretar els codis no verbals que acompanyen el discurs (mirada, gestos, moviments, etc.).
- Extreure informació precisa d'anuncis públics emesos amb un so distorsionat i de poca qualitat.
- Utilitzar hàbilment els indicis contextuais, gramaticals i lèxics per inferir dades de l'emissor o per preveure què ocorrerà.
- Captar el missatge que s'amaga darrere un anunci publicitari, un acudit o un refrany.

Expressió oral

- Produir discursos, d'una manera fluida, amb una estructura lògica i eficaç que ajudi l'interlocutor a advertir els punts significatius i a recordar-los tot transmetent amb precisió matisos subtils de significat a fi d'eliminar ambigüitats.
- Produir discursos formals i informals de complexitat mitjana en les diferents tipologies textuais (narracions, descripcions, explicacions, prediccions, instruccions, argumentacions), considerant l'adequació, la coherència, la cohesió i la correcció pertinents d'una manera fluida i estructurada sobre temes concrets o abstractes.
- Dominar diferents gèneres discursius sense cap restricció: missatges en contestador automàtic, per megafonia, informació meteorològica, lectura pública, presentació d'un personatge o d'un acte públic, classe, pregó, míting, sermó, conversa a cara a cara, conversa telefònica, intervenció en un debat o una taula rodona...
- Fer presentacions en públic clares i organitzades sobre una varietat de temes, mostrant capacitat d'alterar el discurs de manera espontània per respondre qüestions plantejades per l'audiència o de poder fer front a possibles preguntes difícils i, fins i tot, hostils.
- Enriquir el bagatge lèxic personal a fi d'eliminar l'ús d'interferències i de minvar l'ús dels vulgarismes i dels genèrics.
- Llegir en veu alta, amb la pronúncia i l'entonació adequades, textos de diversos estils i tipologies textuais.

Interacció

- Participar sense gens d'esforç en tota mena de converses tot dominant un ampli repertori lèxic i, en cas de dificultat, reestructurar el discurs i corregir-ne fàcilment (sense que hi hagi una recerca gaire evident d'expressions o d'estratègies d'evitació) les possibles deficiències.
- Distingir el llenguatge formal i informal segons l'interlocutor i ajustar-s'hi per tal de respectar les convencions socials. Fer servir les normes de cortesia, respectar les opinions i els torns de paraula.
- Seguir fàcilment interaccions complexes a tres bandes en un grup de debat i participar-hi, fins i tot quan es tracten temes abstractes, complexos i no familiars, activament en converses formals entenent amb detall les idees que expressa l'interlocutor i essent capaç de presentar i defensar alternatives o propostes i respondre qüestions espontànies.

- Defensar una posició en discussions formals sobre qüestions complexes, amb arguments articulats i persuasius tot esbossant clarament les idees i valorant els avantatges i els inconvenients dels diferents enfocaments que s'han plantejat durant la conversa.
- Seleccionar les expressions adequades d'un repertori disponible de funcions discursives per començar cadascun dels seus comentaris de manera apropiada, amb l'objectiu de prendre la paraula o per guanyar temps i conservar-la mentre reflexiona.
- Conduir hàbilment la conversa cap a un tema nou o desviar-la quan no convé.
- -Mantenir lingüísticament una negociació per trobar una solució a una situació conflictiva.
- Intervenir en les converses respectant els torns de paraula, donant referències, fent al·lusions, avaluant el grau de comprensió de l'interlocutor, captant els senyals no verbals i d'entonació i fent servir les interjeccions convenientment.
- Dialogar estructurant el discurs i interactuant amb autoritat i fluïdesa, sigui com a entrevistador o com a entrevistat, de la mateixa manera que ho fa un parlant nadiu relacionant les pròpies contribucions amb la dels altres interlocutors i formulant preguntes per comprovar que s'ha comprès el missatge.

Competència sociocultural

- Valorar les implicacions sociolingüístiques i socioculturals dels nadius.
- Expressar-se de manera apropiada en qualsevol situació i evitar errors de formulació.
- Ser conscient de les diferències més significatives entre els costums, els usos, les actituds, els valors i les creences predominants en la comunitat de la llengua objecte d'estudi i en la pròpia, i estar pendent dels signes que identifiquen aquestes diferències.

CONTINGUTS

Els components **textuals**, **els continguts temàtics** i **els continguts gramaticals** i **lèxics** estan detallats per tasques a continuació

Unitat 1		
Sabeu qui es casa?		
Tasca		
Anunciar que dues persones decideixen viure juntes i convidar els amics perquè participin activament en la festa de celebració de l'enllaç.		
Objectius	Continguts textuais	Continguts gramaticals i lèxics
<p>Lingüístic Descriure oralment i per escrit característiques de persones i escriure invitacions amb registre col·loquial i de caire expressiu.</p> <p>Comunicatius Les relacions personals: afavorir la comunicació entre persones pròximes, amb motiu d'una celebració festiva, per mitjà d'Internet.</p> <p>La parella: 1. Donar-la a conèixer a companys i amics. 2. Comentar les característiques i les qualitats personals de cadascun dels membres de la parella des d'un punt de vista personal.</p> <p>La celebració d'actes socials: explicar les característiques i el desenvolupament de celebracions socials com ara festes sorpresa, enllaços civils o religiosos de parella, festes d'aniversari, etc.</p> <p>Discursius -Reconèixer i comprendre els conceptes d'adequació, coherència i cohesió com a propietats del text i conèixer estratègies i mecanismes per aplicar-los a la producció de textos descriptius. -Comprendre i aplicar l'ordre de presentació de la informació en un text descriptiu i els elements que serveixen per establir les referències espacials en l'elaboració d'una descripció. -Saber seleccionar la informació pertinent i adequada en la redacció de textos descriptius, d'acord amb la intenció comunicativa de despertar curiositat i interès. -Reconèixer i aplicar adequadament els recursos gramaticals i textuais que modalitzen l'enunciat segons l'interès de l'emissor de presentar-lo amb més o menys objectivitat. -Reconèixer i comprendre les diferents maneres d'organitzar el discurs i aplicar aquest coneixement a l'anunci d'un esdeveniment social.</p>	<p>Elements d'adequació -Factors que determinen el registre: to (formalitat, formes de tractament). -Subjectivitat i objectivitat en textos descriptius. Elements de coherència i cohesió. -Marques que reflecteixen l'actitud del parlant respecte d'allò que diu. -Marques que reflecteixen la relació de proximitat i confiança entre emissors i receptors: ús de vocatius, exclamacions, efusions, punts suspensius, preguntes, onomatopeies, frases fetes, etc. -Marques verbals i pronominals que palesen la presència de l'emissor. -Marques d'implicació del receptor. Elements de coherència i cohesió -La referència espacial d'un element: adverbis i locucions adverbials de lloc, preposicions que introdueixen complements circumstancials de lloc, ús dels verbs ser, estar i haver-hi. -La concordança com a factor de cohesió textual: l'adjectiu o l'article amb més d'un substantiu de gènere diferent. -La determinació i la indeterminació com a manifestació de referents coneguts o de referents nous dins d'un text. -Els sinònims, els complements del nom, les metàfores i la metonímia com a recursos per a la descripció de persones i llocs. -Recursos discursius per a la descripció de persones (dir què fan, explicar com ho fan, triar frases copulatives, etc.). -Recursos discursius per a la descripció d'activitats (connectors d'ordre, sintaxi amb formes impersonals, verbs processuals).</p>	<p>Morfològics i sintàctics -Concepte d'oració simple i composta. Estructures oracionals: construccions personals i impersonals. -Els verbs transitius i intransitius, personals i impersonals. La transitivitat i el règim verbal. -Usos més freqüents i estables de <i>ser</i> i <i>estar</i>. Ús copulatiu amb atribut: qualitats permanents de persones i objectes, o qualitats passatgeres. Ús intransitiu: localització puntual o duradora. -Adverbis i locucions adverbials de lloc (repàs) i expressions temporals. -Remarques sobre les preposicions <i>a</i> i <i>en</i> quan introdueixen complements circumstancials de lloc: locucions prepositives i llocs figurats amb verbs que no són de moviment. -L'article. Casos especials amb apostrofació o sense: davant de sons vocàlics, davant <i>h</i> o <i>i</i> no vocàlica, davant de noms de lletra i per evitar confusions, davant de les sigles. -L'article. Casos amb contracció o sense. L'article dels topònims, de les sigles. -Modismes que presenten interferències amb l'article <i>lo</i> neutre. Formes no admeses més usuals. -La coma, els parèntesis i els guions en incisos, aclariments i aposicions. Lèxics -Adjectius referits a persones: aspectes físics i psicològics. Adjectius d'una terminació o invariables (<i>procliu, rude, inerme, etc.</i>) i variables (<i>inert/a, somnolent/a, etc.</i>). Posició dels elements del sintagma. -Frases fetes referides a les persones. -Lèxic relacionat amb els enllaços de parelles. -Precisió lèxica: paraules i expressions que poden generar confusió pel que fa a l'ús o al significat (<i>grat/grau, estada/estança, compondre/composar, gelós/zelós, cadascú/cadascun, dos/dues, etc.</i>). Fonètics i ortogràfics -Ortografia de <i>a</i> i <i>e</i> àtones: mots sense punts de referència clars (cultismes, compostos el segon element dels quals comença per <i>e</i>: autoescola, infraestructura, poliesportiu, etc.). -L'accentuació: normes d'accentuació en mots aguts, plans i esdrúixols. (Repàs.)</p>

Unitat 2

Tancat per reformes

Tasca

Dissenyar unes reformes per modernitzar la sala polivalent d'una entitat.

Objectius	Continguts textuais	Continguts gramaticals i lèxics
<p>Lingüístic</p> <p>Proposar, acordar i exposar oralment i per escrit els elements més adequats per modernitzar un espai d'ús comú.</p> <p>Comunicatius</p> <p>Àmbit social: col·laborar en la consecució d'un espai idoni per al contacte, l'intercanvi, la formació i la cooperació socials.</p> <p>La distribució: aportar idees per distribuir l'espai d'una sala polivalent de tal manera que satisfaci les necessitats de les persones que l'han d'ocupar.</p> <p>L'equipament, el mobiliari i la decoració: aportar idees per equipar, moblar i decorar adequadament una sala d'usos múltiples.</p> <p>Discursius</p> <p>-Saber seleccionar la informació pertinent i adequada en la redacció de textos descriptius, segons el punt de vista adoptat per l'emissor d'acord amb la intenció comunicativa de donar una informació detallada i precisa.</p> <p>-Comprendre les estratègies i els recursos propis de les fases de planificació, textualització i revisió i aplicar-los a la redacció de textos descriptius.</p> <p>-Reconèixer, comprendre i saber aplicar diverses maneres de presentar objectivament o subjectiva una descripció.</p> <p>-Comprendre i aplicar els elements que serveixen per establir les referències espacials en l'elaboració d'una descripció.</p> <p>-Saber descriure, de forma concisa i precisa, les característiques d'un objecte amb vista a una finalitat determinada.</p>	<p>Elements d'adequació</p> <p>-Factors que determinen el registre: el tema i grau d'especialització.</p> <p>-Convencions i disposició pròpies de l'informe i de l'exposició descriptiva.</p> <p>Elements de coherència i cohesió</p> <p>-Formes habituals de tractament de la informació: tractament subjectiu per mitjà de pronoms de primera persona o amb modalitzacions emotives; tractament objectiu mitjançant marques de difuminació o d'ocultació de l'emissor, com ara la passiva reflexa, el plural fictici o l'ús de verbs existencials.</p> <p>-Els adjectius i les frases subordinades com a recursos per a la descripció d'objectes.</p> <p>-L'ordre en la presentació de la informació: additiu (per ordre alfabètic, per temes, etc.), jeràrquic (de més general a més concret) o itinerant (d'esquerra a dreta, de dalt a baix).</p>	<p>Morfològics i sintàctics</p> <p>-L'oració composta: oracions coordinades i subordinades; oracions coordinades juxtaposades: copulatives, disjuntives, distributives, adversatives i il·latives.</p> <p>-Estructures oracionals: construccions actives i passives que obvien el subjecte actiu: Passiva reflexa i impersonal amb <i>es</i>.</p> <p>-Flexió de gènere i de nombre: noms abstractes acabats en <i>-or</i>. Remarques sobre el gènere d'alguns substantius: paraules amb doble gènere i significat diferent: <i>ordre, vocal, cremallera</i>; casos especials de flexió de nombre; plurals invariables.</p> <p>-Ús dels pronoms possessius, demostratius, quantitatius, numerals i indefinits.</p> <p>-Adverbis i locucions adverbials de quantitat: <i>si fa no fa, per cap baix, fora mida, quelcom, etc.</i></p> <p>-Els punts suspensius en enumeracions o oracions inacabades.</p> <p>Lèxics</p> <p>-Lèxic dels elements propis d'un espai d'ús comú: mobiliari i decoració.</p> <p>-Lèxic dels colors i de la il·luminació: tons de color i de llum.</p> <p>-Adjectivacions referides a objectes: al material, a l'estil, a l'ús, a l'aspecte, etc.</p> <p>-Adjectius de posició. Concordança de l'adjectiu que afecta més d'un substantiu o de diversos adjectius que afecten un substantiu.</p> <p>-Comparacions lexicalitzades.</p> <p>-Repàs de locucions adverbials i expressions de lloc i de posició.</p> <p>-Precisió lèxica: paraules i expressions que poden generar confusió pel que fa a l'ús o al significat (<i>mitja/mitjana, cristall/vidre, taulell/tauler, amidar/mesurar, apujar/pujar, abaixar/baixar, ciment/fonament, doblar/doblegar</i>).</p> <p>Fonètics i ortogràfics</p> <p>-Ortografia de <i>o</i> i <i>u</i> àtones: cultismes i pseudoderivats; verbs <i>poder</i> i <i>voler</i> en les formes de subjuntiu i d'imperatiu; altres mots sense punts de referència clars.</p> <p>-L'accentuació: ortografia d'estrangerismes adaptats (<i>per càpita, currículum, etc.</i>).</p>

Unitat 3

Tot un personatge!

Tasca

Presentar en diversos mitjans de comunicació locals un personatge de l'entorn propi, per difondre valors personals.

Objectius	Continguts textuais	Continguts gramaticals i lèxics
<p>Lingüístic Narrar fets biogràfics i descriure característiques personals tant oralment com per escrit i en un registre mitjanament formal.</p> <p>Comunicatius La relació social: 1. Posar en relleu fets de la vida de persones per algun motiu d'interès. 2. Difondre valors personals importants per a la relació social.</p> <p>Publicacions divulgatives d'àmbit local: 1. Col·laborar en la secció de retrats biogràfics d'una publicació d'àmbit local. 2. Sensibilitzar els oients o els lectors sobre la importància de certs valors humans en la societat.</p> <p>Els valors humans: Destacar valors humans de la vida d'unes persones i promoure'ls entre la societat perquè són importants o perquè hom considera que haurien de ser-hi més presents.</p> <p>Les persones: 1. Ressaltar-ne trets característics que reflecteixen el valor humà que es vol destacar. 2. Sensibilitzar els oients o els lectors d'uns mitjans de comunicació sobre la importància de certs valors humans en la societat.</p> <p>Discursius -Saber seleccionar la informació pertinent i adequada en la redacció de textos narratius i descriptius, d'acord amb la intenció comunicativa de destacar valors i característiques personals. -Amb l'ajuda d'un guió, saber presentar oralment persones i fets de la seva vida amb l'adequació que requereix la situació comunicativa, amb un discurs coherent i amb correcció. -Comprendre les estratègies i els recursos propis de les fases de planificació, textualització i revisió textuals i aplicar-los en la redacció de textos narratius i descriptius. -Conèixer com s'estructura el discurs reportat —directe i indirecte— i aplicar-lo com a recurs estilístic en la redacció d'un text narratiu. -Usar adequadament els temps i els aspectes verbals per narrar fets en passat. -Conèixer i aplicar criteris d'ordre en la informació: l'ordre real dels esdeveniments no ha de ser necessàriament l'ordre escollit en presentar-los. - Reconèixer i comprendre les diferents modalitats oracionals com a recursos de l'emissor (enunciatives per declarar unes idees, interrogatives per obtenir informació, exclamatives per manifestar sentiments, exhortatives per aconseguir una conducta de qui escolta).</p>	<p>Elements d'adequació -La selecció de la informació en textos narratius, segons el propòsit comunicatiu i el punt de vista adoptat per l'emissor. -Els punts de vista de l'emissor en una narració: protagonista, testimoni o transmissor d'uns fets. -Les modalitats oracionals, segons la intenció de l'emissor: declarativa, per donar informació; imperativa i exhortativa, per influir en la conducta del receptor; interrogativa, per demanar informació; exclamativa, per remarcar algun aspecte subjectiu de l'emissor.</p> <p>Elements de coherència i cohesió -Estructura prototípica dels textos narratius: plantejament, nus i desenllaç. -Els guions o les cometes en el discurs reportat directe; les conjuncions i frases subordinades en el discurs reportat indirecte. -Aspecte perfectiu i imperfectiu dels temps verbals. -Recursos de la descripció de persones en retrats (ús d'adjectius, subordinades adjectives, comparacions i metàfores). -La concordança com a factor de cohesió textual: els col·lectius i quantitatius.</p>	<p>Morfològics i sintàctics -Les oracions interrogatives indirectes. -Els modes i els temps verbals: pla en què situen l'acció i valor temporal que li atribueixen. -La coma, els parèntesis i els guions en incisos, aclariments i aposicions. -Remarques de concordança del verb amb el subjecte: variacions de persona i variacions de nombre. -L'article personal: absència en registres formals i variació geogràfica -L'entonació associada a les modalitats oracionals. -Adverbis i locucions de manera (repàs i ampliació): <i>arran, a balquena, a doll, a cau d'orella, a contracor, etc.</i> -Adverbis i locucions adverbials de temps: <i>adesiara, antany, suara, cap al tard, a les acaballes, etc.</i></p> <p>Lèxics -Adjectius referits a persones. -Noms abstractes derivats o primitius d'adjectius de persona. -Locucions, frases fetes i refranys referits a l'experiència de la vida (edat, amistat, família, feina, etc.). -Expressions temporals equivalents. -Precisió lèxica: paraules i expressions que poden generar confusió pel que fa a l'ús o al significat (<i>arran/arrel, feinaltreball, nombre/número, mateix/propí, comptar/contar, afamat/famós, dependent/dependent, etc.</i>).</p> <p>Fonètics i ortogràfics -Funcions no vocàliques de la <i>i</i> i la <i>u</i>; diftongs creixents i decreixents; trífongs. -Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica en una tira fònica: elisió, sinlefa i sinèresi.</p>

Unitat 4	Coneixeu la nostra terra?	
Tasca	Presentar als companys i companyes un lloc interessant per visitar i fer-ne la ressenya.	
Objectius	Continguts textuais	Continguts gramaticals i lèxics
<p>Lingüístic Escriure cartes formals per sol·licitar informació, seleccionar lectures segons un criteri específic i fer ressenyes de llocs d'interès.</p> <p>Comunicatius Entorns socials, acadèmics o laborals: Oferir a companys del món acadèmic, laboral o social informació detallada sobre viatges o indrets atractius. Oficines de turisme: Demanar i donar informació detallada sobre indrets o viatges interessants. La cultura: 1. Atendre els interessos i les preferències de companys pel que fa a viatges d'interès cultural o turístic. 2. Donar a conèixer el patrimoni històric, cultural, gastronòmic, paisatgístic o turístic d'un indret interessant. Els indrets d'interès, els mitjans de transport i els allotjaments: 1. Explicar les possibilitats que ofereix un indret per als visitants i fer-lo atractiu per mitjà del punt de vista personal. 2. Descriure i recomanar de manera entenedora formes d'accés a punts d'interès del territori. 3. Descriure i recomanar allotjaments interessants i adequats a les condicions dels sol·licitants. Discursius -Comprendre de forma detallada textos orals o escrits de caràcter descriptiu i de divulgació cultural i turística. -Saber seleccionar la informació pertinent i adequada en la redacció de textos descriptius, segons el punt de vista adoptat per l'emissor i amb adequació als interessos del destinatari. -Reconèixer i aplicar adequadament els recursos gramaticals i textuais que modalitzen l'enunciat segons l'interès de l'emissor de presentar-lo amb més o menys objectivitat i segons la situació comunicativa en què es produeix el text. -Comprendre i aplicar l'ordre de presentació de la informació i els recursos per establir referències espacials en l'elaboració d'una descripció. -Saber planificar i textualitzar el nucli d'una carta formal per demanar informació (indicació de la finalitat, manifestació d'expectatives, sol·licitud precisa d'informació, etc.).</p>	<p>Elements d'adequació</p> <ul style="list-style-type: none"> -La descripció amb marques subjectives patents (verbs anímics en primera persona) o latents (adjectius i adverbis de caire subjectiu). -La selecció de la persona gramatical (segona o tercera) i del temps verbal (present o futur) com a recursos de modalització. -Factors que determinen el registre: propòsit o intenció. <p>Elements de coherència i cohesió</p> <ul style="list-style-type: none"> -Elements que serveixen per qualificar o determinar i que aporten expressivitat al text: sinònims, adjectius, metàfores, comparacions, oracions comparatives, oracions adjectives explicatives i especificatives. -Ordre de presentació de la informació: sumatiu, jeràrquic (de més general a més concret) o itinerant (d'esquerra a dreta, de dalt a baix). -Selecció de la informació segons el context de comunicació i el propòsit. -Formes d'especificar la rellevància d'una visita o activitat cultural amb relació a uns interessos determinats (<i>Una experiència digna de ser viscuda</i>, etc.). 	<p>Morfològics i sintàctics</p> <ul style="list-style-type: none"> -Col·locació de l'adjectiu respecte al nom: l'adjectiu davant del nom en valoracions subjectives, per donar un matis ornamental, per canviar el significat, en sintagmes nominals complexos i en usos lexicalitzats. -Remarques sobre l'adjectiu: formació del femení en mots com ara <i>amargant</i>, <i>elegant</i>, <i>pobre</i>, <i>comú</i>, <i>covard</i>, <i>marroquí</i>, <i>vague</i>, <i>ample</i>, <i>breu</i>, <i>còncau</i>, <i>eslau</i>, <i>cru</i>, <i>nu</i>, <i>dur</i>, <i>anàleg</i>, <i>pròfug</i>, <i>contigu</i>, etc. -Repàs de perífrasis d'obligació (<i>haver de + infinitiu</i>, <i>caldre + infinitiu/que</i>), de probabilitat (<i>deure + infinitiu</i>) i d'imminència (<i>estar a punt de + infinitiu</i>). -Indicació de la distància a un punt determinat: de forma precisa, mitjançant numerals seguits d'una unitat de longitud; de forma imprecisa, amb quantitatius seguits d'adverbis de lloc, o amb indicacions de proximitat a un altre punt. -Repàs de substitucions pronominals simples de complement directe i indirecte, i combinades amb <i>en</i>, <i>hi</i>, <i>ho</i>. -Adverbis, locucions i complements circumstancials de lloc (<i>a les envistes de</i>, <i>a l'entorn</i>, etc.). -Ús dels pronoms indefinits. <p>Lèxics</p> <ul style="list-style-type: none"> -El nom dels punts cardinals principals i dels intermedis. -Adjectius i noms de situació i d'identificació geogràfica (<i>meridional</i>, <i>septentrional</i>, <i>occidental</i>, etc.). -Frases fetes i refranys referits a llocs, ambients, viatges, etc. -Precisió lèxica: paraules i expressions que poden generar confusió pel que fa a l'ús o al significat (<i>delfil/doff</i>, <i>planell/plànol</i>, <i>posada/posta</i>, <i>cascades/cataractes</i>, <i>hostel/hostatge</i>, <i>ruïna/runa</i>, <i>mig/mitjà/medi</i>, etc.). <p>Fonètics i ortogràfics</p> <ul style="list-style-type: none"> -Convencions gràfiques: criteris generals per abreujar els mots. -Abreviatures i símbols més freqüents: adreces, indicacions de l'hora, pesos i mesures, tractament personal.

Unitat 5

Contem contes

Tasca

Llegir un conte en veu alta i amb qualitat expressiva.

Objectius	Continguts textuals	Continguts gramaticals i lèxics
<p>Lingüístic</p> <p>Sintetitzar textos narratius i llegir fragments literaris.</p> <p>Comunicatius</p> <p>La ràdio: Fomentar el gust per la lectura per mitjà de la lectura en veu alta de contes breus.</p> <p>El conte: 1. Llegir en veu alta fragments d'un conte breu. 2. Entendre l'argument d'un conte breu i valorar-lo a partir del gust personal. 3. Gaudir de la lectura i de l'audició de contes.</p> <p>Les obres literàries: 1. Llegir i comprendre ressenyes o recensions d'obres literàries i valorar-les a partir dels gustos personals. 2. Resumir l'argument d'una obra per difondre'l entre oients i lectors de mitjans de comunicació. 3. Reconèixer i valorar les característiques que fan atractiu un text literari de narrativa breu.</p> <p>Discursius</p> <p>-Comprendre el fil argumental de contes, però també d'obres de teatre, pel·lícules i novel·les, saber determinar-ne el tema o els temes principals i la intenció de l'autor o el director.</p> <p>-Saber resumir l'argument de contes i també d'obres de teatre, pel·lícules i novel·les i aplicar diversos procediments i tècniques que permeten sintetitzar la informació d'un text.</p> <p>-Llegir en veu alta textos literaris amb fidelitat, amb la pronunciació correcta i amb l'entonació, el ritme i la velocitat adequats.</p> <p>-Saber interpretar adequadament els signes de puntuació, aplicar les regles de fonètica sintàctica i fer l'entonació adequada per tal de fer intel·ligibles fragments d'obres literàries (contes) o textos poètics breus llegits en veu alta per tal de donar-los expressivitat.</p>	<p>Elements d'adequació</p> <p>-L'entonació i el ritme adequats en la lectura d'un text, com a factors determinants per a la comprensió dels oients.</p> <p>Elements de coherència i cohesió</p> <p>-La dixi de persones, llocs i temps (<i>ella, jo, aquí, ara, etc.</i>), com a elements referencials amb significat depenent del context, usuals en les narracions amb presència de l'emissor.</p> <p>-Estructura de novel·les, contes i obres de teatre: plantejament, nus i desenllaç.</p> <p>-L'ocultació d'informació fins al final del relat com a tècnica per desvetllar curiositat i interès, i crear suspens.</p> <p>-Les entonacions de les modalitats oracionals en la lectura expressiva en veu alta. (Repàs)</p> <p>-Figures retòriques més usuals, referides al significat: comparació, metàfora, metonímia, hipèrbole, personificació, pleonasme, etc. (Repàs)</p> <p>-La correspondència de cada pronom feble amb un antecedent com a condició necessària de coreferència ben establerta en un text.</p>	<p>Morfològics i sintàctics</p> <p>-Usos del punt i coma: per separar dues oracions independents però amb una relació estreta, per separar les parts d'una oració que tenen segments interns separats amb comes, en enumeracions complexes, per separar els elements d'una enumeració que ja conté comes, en les oracions adversatives introduïdes amb <i>però</i> o <i>sinó</i>, o concessives amb <i>encara que</i>, <i>tot i que</i>, <i>malgrat que</i>, etc. quan l'oració anterior té comes internes, etc.</p> <p>-Usos de les conjuncions i locucions conjuntives de coordinació: copulatives, distributives, disjuntives, adversatives i il·latives.</p> <p>-Les modalitats oracionals (declarativa, imperativa i exhortativa, interrogativa, exclamativa) i l'entonació que s'associa amb cadascuna. (Repàs.)</p> <p>-Els demostratius i possessius.</p> <p>-Usos de <i>a</i> i <i>en</i> introductòries de complements circumstancials de temps i de lloc.</p> <p>-Combinacions binàries pronominals de CI i CD de tercera persona.</p> <p>Lèxics</p> <p>-Significat i funció de les conjuncions de coordinació: copulatives (unió d'elements), disjuntives (alternativa), adversatives (oposició o contrarietat), il·latives o consecutives (conseqüència), distributives (distribució d'una idea).</p> <p>-El sentit metafòric: les metàfores, comparacions i analogies més habituals en la descripció de persones, espais, situacions, estats anímics, etc.</p> <p>-Precisió lèxica: paraules i expressions que poden generar confusió pel que fa a l'ús o al significat (<i>desvelar/desvetllar, aterrar/aterrir, difós/difús, fondol/fons, alè/ànim</i>, etc.).</p> <p>Fonètics i ortogràfics</p> <p>-Accentuació: altres casos de l'ús del diacrític; casos de pronunciació i accentuació errònia per canvi de la síl·laba tònica (en adverbis acabats en <i>-ment</i>, en paraules compostes amb guió i sense guió, etc).</p> <p>-Dièresi: ús en vocals <i>i</i> i <i>u</i> àtones (fluïdesa); excepcions i problemes en l'ús de la dièresi (formes verbals d'ús poc freqüent).</p>

Unitat 6

Què fem amb la roba?

Tasca

Redactar instruccions d'ús responsable de la roba, destinades a ser difoses en anuncis i cartells per a adolescents d'un centre educatiu.

Objectius	Continguts textuais	Continguts gramaticals i lèxics
<p>Lingüístic Redactar instruccions d'ús destinades a ser difoses en anuncis i cartells.</p> <p>Comunicatius L'entorn escolar: 1. Incidir de forma positiva en els hàbits de conducta social dels escolars, sobretot pel que fa a l'ús de la roba i la forma de vestir. 2. Fomentar la participació de la família en l'educació de l'alumnat.</p> <p>La divulgació d'instruccions : Difondre explicacions sobre maneres adequades d'utilitzar la roba. 2. Fer publicitat sobre la recollida de roba en bon estat per al tercer món.</p> <p>El tractament de la roba : 1. Explicar bones pràctiques en el tractament de la roba.</p> <p>Les ONG : 1. Entrar en contacte amb ONG que puguin distribuir roba usada al tercer món. 2. Acordar una col·laboració permanent amb ONG per a la distribució de roba al tercer món.</p> <p>Discursius</p> <ul style="list-style-type: none"> -Donar instruccions de certa complexitat, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics. -Reconèixer, comprendre i saber aplicar les diferents modalitats oracionals per incidir en el receptor en textos directius com ara anuncis, instruccions, etc. -Saber usar els sinònims i els antònims dins d'un text com a recurs de precisió, variació i cohesió lèxiques. -Reconèixer i comprendre formes adequades d'organitzar i presentar la informació en cartells informatius. -Comprendre i aplicar recursos lingüístics, gràfics i tipogràfics per tal d'incidir en el receptor en textos instructius. 	<p>Elements d'adequació</p> <ul style="list-style-type: none"> -Convencions i estructura del cartell informatiu. -La precisió lèxica i la selecció de paraules entre sinònims com a factors d'adequació del missatge als destinataris. -Estil distanciat (impersonal) o de participació (primera persona del plural). -Remarques d'estil per als cartells informatius: paraules precises, frases curtes, manca d'incisos, prioritat de les estructures verbals sobre les nominals, etc. <p>Elements de coherència i cohesió</p> <ul style="list-style-type: none"> -Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu, els destinataris, les pressuposicions i el coneixement compartit entre emissor i receptor. -Recursos no lingüístics que contribueixen a donar coherència al text: elements tipogràfics, esquemes gràfics, etc. -Les relacions de sinonímia i d'antonímia entre mots com a factors de cohesió lèxica i com a recursos de variació. 	<p>Morfològics i sintàctics</p> <ul style="list-style-type: none"> -Valor semàntic i ús restringit de les formes <i>llur/llurs</i>, vistes com a possessius sinònims en registre literari. -La concordança de participi (Per exemple: <i>Amb la roba no descansas fins que no l'has rentada, estesa, cosida, planxada i desada.</i>). -El gerundi: formes amb dificultat (<i>volent, podent, sabent, vivint, cabent</i>, etc.) i usos correctes. -Ús de la doble negació: significat positiu o negatiu de <i>ningú, res, cap, gens, enlloc, mai</i> i ús de la doble negació en els negatius. -Adverbis oracionals: <i>exactament, evidentment, per descomptat, és clar, etc.</i> -Seqüència d'adverbis en <i>-ment</i>. -Consolidació de l'ús d'adverbis de grau amb adverbis de manera: <i>mot, força, bastant, prou, massa, gens, gaire</i>. -Els dos punts davant d'una enumeració, de citacions textuais i exemples. <p>Lèxics</p> <ul style="list-style-type: none"> -Sinònims i antònims del vocabulari general referits a la roba. -Sinònims basats en el matis (<i>provar/emprouar-se, observar/mirar</i>, etc.), el context (<i>canviar-se, mudar-se</i>), el registre (<i>roba/vestuari</i>) i la varietat dialectal (<i>calces/pantalons</i>). -Els antònims: prefixos útils per establir antonímia (<i>des-, a-, an-, in-, i-, il-, im-, ir-, mal-</i>, etc.) -Lèxic propi de l'entorn de la roba: verbs, noms, adjectius, materials, frases fetes. -Precisió lèxica: paraules i expressions que poden generar confusió pel que fa a l'ús o al significat (<i>gran/gros, regnes/rendes, gimnàs/gimnàstica, assecar/leixugar, ficar/posar, espalla/esquena, muscles/músculs, vestidor/vestuari, provar/emprouar-se</i>, etc.). <p>Fonètics i ortogràfics</p> <ul style="list-style-type: none"> -Pronúncia de les consonants vibrants. -Ortografia de les vibrants: mots compostos i derivats (darrere prefixos: eradicar, polirítmia, ultraràpid, extraradi, etc.).

Unitat 7

Un sopar multicolor

Tasca

Presentar menús i elaborar receptes per a un sopar de tast col·lectiu que reflecteixin els diversos orígens dels components del grup.

Objectius	Continguts textuais	Continguts gramaticals i lèxics
<p>Lingüístic Redactar receptes.</p> <p>Comunicatius Relacions socials: Afavorir la comunicació i l'intercanvi d'experiències entre persones de procedència diversa, amb motiu d'una estada conjunta.</p> <p>La cuina: Intercanviar i comparar informació sobre diferents mètodes de cuinar segons la procedència geogràfica de les persones que participaran a la trobada.</p> <p>Els àpats: 1. Acordar els plats d'un àpat per mitjà de la posada en comú dels costums i les tradicions dels assistents a la trobada. 2. Explicar aquests àpats a la resta d'assistents a la trobada i atendre les seves propostes i suggeriments.</p> <p>Els ingredients i les receptes: 1. Conèixer el nom català dels ingredients i dels plats que es cuinen. 2. Explicar de forma detallada el tractament dels ingredients per elaborar un plat.</p> <p>Els estris de cuina: Conèixer el nom català de tots estris de cuina que cal utilitzar per elaborar els plats d'un menú.</p> <p>Discursius -Saber descriure breument un plat i comentar-ne detalls d'elaboració o propietats alimentàries. -Comprendre de manera global i detallada receptes redactades en diverses varietats geogràfiques. -Reconèixer i comprendre els diferents estils en la redacció d'instruccions: distanciat (impersonal) i d'aproximació (en primera o segona persona del plural). -Aplicar les estratègies i els recursos propis de les fases de planificació, textualització i revisió en la redacció de receptes de cuina.</p>	<p>Elements d'adequació -Estils diversos d'instrucció: interlocutiu (ús de la segona persona i de la modalitat imperativa), inclusiu (ús de la primera persona del plural i de la modalitat declarativa) i impersonal (ús del pronom reflexiu; verbs de necessitat i conveniència). Elements de coherència i cohesió -Trets característics dels textos directius: formes d'imperatiu o altres temps verbals. -Maneres d'expressar l'analogia en la descripció de gustos, d'ingredients o àpats: <i>com si fos un...</i>, <i>però...</i>; <i>s'assembla a un...</i>; <i>sembla un...</i>; <i>és com un...</i>; <i>fa l'efecte de...</i>; <i>recorda un...</i>; <i>a l'estil de...</i>; <i>és si fa no fa com...</i>; etc. -Ordre de la informació: ordre de les accions i marques que les introdueixen.</p>	<p>Morfològics i sintàctics -Morfologia i usos dels quantitius invariables (<i>cap, força, gens, massa, més menys, prou, que, tan, etc.</i>). -Verbs amb formes velaritzades (<i>beure, coure, prendre, remoure, treure, etc.</i>). -Ús de <i>de</i> partitiu davant de substantiu (<i>La carabassa ja en porta, de sucre</i>) i davant d'adjectius que ometen el substantiu. -Combinacions de pronoms febles freqüents a les receptes: <i>s'hi, n'hi, l'hi, la hi, els hi, etc.</i> (Repàs.) -Preposicions usuals en els noms d'àpats: <i>cogombres amb tonyina, margallons al natural, botifarra a la llosa, consomé en tassa, sopa d'api a la noruega, fideus a banda, etc.</i> -L'ús de guionet en compostos propis de l'àmbit culinari: <i>aigua-sal, gira-sol, plats-i-olles, suca-mulla, poti-poti, xup-xup; recremar, refregir, preescalfar, agredolç, aiguardent, allioli, capipota, coliflor, escuradents, llevataps, etc.</i> -L'ús de guionet en compostos la primera part dels quals porta accent: <i>mà-llarg, pèl-curt, pèl-ras, més-dient, etc.</i>, i en compostos repetitius i expressius: <i>cori-mori, xiu-xiu, etc.</i></p> <p>Lèxics -Maneres diverses de caracteritzar una menja, un plat, o un ingredient: <i>original, vistós, variat, consistent, suau, que emplena, etc.</i> -Lèxic de cuina i gastronomia propi de diferents varietats geogràfiques (<i>farigola/timó, albergínia/aubergínia, tomàquet/tomata/tomàtiga/tomaca, mongetes/fesols, llimonallimallimó, cigró/ciuró, etc.</i>). -Utilitatge de cuina: <i>agafador, atuell, cassó, corró, culleró, embut, escorredora, escuradents, graella, llevataps, motlle, obrellaunes, ouera, saler, setrill, tassa, trencanous, etc.</i> -Noms de condiments: <i>farigola, orenga, safrà, pebre, julivert, clau, gingebre, menta, sàlvia, etc.</i> -Característiques del foc: <i>lent, baix, suau, mitjà, viu, intens, etc.</i> -Noms de conjunts, quantitats i peces usuals a la cuina: <i>manat, cabeça, grapat, polset o polsada, raig, rajolí, branca, gra, picada, fulla, tros, bocí, tetrabric, tassa, got, rodanxa, llesca, filet, llibret, etc.</i></p> <p>Precisió lèxica: paraules i expressions que poden generar confusió pel que fa a l'ús o al significat (<i>aixafar/esclafar, esclafar/esclafir, abonar/adobar, ampolla/butllofa, abocar/vessar, aparat/aparell, etc.</i>).</p> <p>Fonètics i ortogràfics -Ortografia de les laterals. Ús de la grafia <i>l·l</i> en mots amb dificultat. -L'ús de guionet en numerals compostos, per separar desenes d'unitats i unitats de centenes. (Repàs.) -Abreviatures i sigles freqüents en productes i receptes: <i>DO, PN, l, g, kg, cl, min, s, h, grau centígrad, etc.</i> (Repàs.) -Pronúncia de la <i>b</i> i la <i>v</i> segons els diferents àmbits geogràfics. -Ortografia de la <i>b</i> i la <i>v</i>. Mots sense punts de referència clars. (derivats i pseudoderivats: <i>corba/curvatura, calba/calvície, cervell/cerebral, etc.</i>).</p>

Unitat 8

La fira de l'enginy

Tasca

Organitzar, anunciar i dur a terme un concurs popular d'entreteniments, de quatre hores de durada.

Objectius	Continguts textuais	Continguts gramaticals i lèxics
<p>Lingüístic Planificació i textualització de textos predictius i instructius.</p> <p>Comunicatius</p> <p>Trobades i celebracions: 1. Proposar activitats interessants i engrescadores per a un màxim nombre de gent. 2. Fomentar la participació d'un màxim nombre de persones.</p> <p>El clima local : 1. Conèixer les particularitats de la climatologia local. 2. Fer previsions relacionades amb el temps atmosfèric local.</p> <p>Jocs i activitats competitives tradicionals : 1. Establir-ne amb precisió les bases i explicar-les als participants. 2. Conèixer i saber explicar les normes de funcionament de concursos i activitats competitives. 3. Informar i instruir convenientment sobre les condicions d'horaris, lloc, preus, etc. 4. Fomentar-hi la participació.</p> <p>Discursius</p> <ul style="list-style-type: none"> - Comprendre de manera global i detallada textos explicatius, discriminant la informació principal de la complementària. - Llegir en veu alta textos predictius propis dels mitjans de comunicació amb fidelitat, amb la pronunciació correcta i amb l'entonació, el ritme i la velocitat adequats. -Conèixer i aplicar els recursos gramaticals i textuais que serveixen per expressar prediccions i també els que afegeixen al discurs matisos de probabilitat, condició o possibilitat. -Aplicar les estratègies i els recursos propis de les fases de planificació, textualització i revisió en la redacció de textos explicatius i directius. -Saber informar amb detall d'una previsió meteorològica prèviament sentida o llegida. 	<p>Elements d'adequació</p> <ul style="list-style-type: none"> -Anàlisi de la situació en què es produeix el text. Elecció del registre. <p>Elements de coherència i cohesió</p> <ul style="list-style-type: none"> -Remarques de la redacció de definicions: ha de ser més clara que l'objecte definit, el mot definit no s'ha d'usar en la definició, no s'ha d'ometre cap aspecte distintiu, cal prescindir d'elements irrelevants. -Trets característics del text predictiu: ús del temps futur, verbs amb significat predictiu, conjuncions i locucions condicionals, adverbis, locucions i perífrasis per afegir matisos de probabilitat o possibilitat, etc. 	<p>Morfològics i sintàctics</p> <ul style="list-style-type: none"> -Fórmules introductòries de textos predictius per expressar graus de certesa i actituds davant d'un fet futur: de seguretat, de probabilitat, de possibilitat, condicionals, de desig, de temor. -Estructures oracionals per definir un objecte, un concepte, etc. Definició descriptiva: hiperònim + característiques (<i>Un cos és una substància dotada d'extensió, color, pes, etc.</i>). Definició generativa: hiperònim + origen (<i>La circumferència és la línia originada per un punt que gira al voltant d'un altre punt fix</i>). Definició final: hiperònim + utilitat (<i>El baròmetre és l'instrument destinat a mesurar la pressió atmosfèrica</i>). -Adverbis i locucions de probabilitat. -Adverbis i locucions adverbials d'afirmació: <i>prou, fins i tot, àdhuc, sens dubte, etc.</i> -Usos de <i>fins, fins a, com, com a, cap, cap a, per, per a</i> -La coma, els parèntesis i els guions en incisos, aclariments i aposicions. -L'ús de guionet en mots compostos que comencen amb el nom d'un punt cardinal: <i>sud-americana, nord-oest, nord-africà, Sud-àfrica, etc.</i> <p>Lèxics</p> <ul style="list-style-type: none"> -Frases fetes referides a la climatologia (<i>ploure sobre mullat, bon vent i barca nova, etc.</i>). -L'hiperònim com a recurs classificador en les definicions. -Precisió lèxica: paraules i expressions que poden generar confusió pel que fa a l'ús o al significat (<i>pedrada/pedregada, borsa/bossa, posar-se/pondre's, rendible/rentable, trobal/troballa, bodega/taverna, trencall/trencant, etc.</i>). <p>Fonètics i ortogràfics</p> <ul style="list-style-type: none"> -Pronunciació i ortografia de les alveolars fricatives: les terminacions <i>-assa (maregassa), -issa (tronadissa), -essa (pressa), -ança (bonança), -ença (temença)</i>; els grups sonors <i>dins- (endinsar-se), fons- (enfonsar) i trans- (transitar)</i>; grafia <i>s</i> en derivats (darrere prefixos) i en mots compostos: <i>contrasentit</i>

Unitat 9

Vet aquí un gos, vet aquí un gat...

Tasca

Fer aportacions individuals als apartats «Defineix-te», «Explica't» i «Suggereix» d'un wiki sobre animals domèstics.

Objectius	Continguts textuais	Continguts gramaticals i lèxics
<p>Lingüístic Planificació i textualització de textos explicatius i instructius.</p> <p>Comunicatius Les associacions de sensibilització sobre animals domèstics: 1. Formular objectius i establir serveis per constituir associacions que en fomentin la protecció i la defensa. 2. Elaborar textos instructius adreçats a la població per a la prevenció de malalties i accidents dels animals.</p> <p>Els mitjans de comunicació: Explicar en un mitjà radiofònic local què fa i què ofereix una associació de defensa dels animals domèstics.</p> <p>Els animals domèstics: 1. Valorar l'obligació d'atendre degudament els animals domèstics i el dret que tenen de ser atesos. 2. Descriure com tenir cura dels animals domèstics i com atendre'ls de forma adequada.</p> <p>Les malalties: Dirigir-se a un centre d'atenció veterinària per explicar què li passa a un animal de companyia i els símptomes que presenta.</p> <p>La prevenció: Donar consells des d'un mitjà radiofònic perquè els oients puguin prevenir malalties i accidents de les mascotes.</p> <p>Discursius -Donar instruccions de certa complexitat, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics propis del nivell. -Saber aplicar estratègies i recursos propis de la fase de textualització en la redacció de textos explicatius i directius, com ara la citació d'autoritat, la paràfrasi i l'exemplificació. -Reconèixer i comprendre l'estructura i la funció de les oracions subordinades adjectives, i aplicar aquest coneixement als textos explicatius o directius. -Reconèixer, comprendre i aplicar la manera d'organitzar la informació, la precisió del lèxic i els recursos lingüístics que determinen el to neutre de la informació en un text de caràcter narratiu i directiu, oral o escrit.</p>	<p>Elements d'adequació</p> <p>-Especificitat del lèxic segons el tema i el destinatari (<i>bitxo/paràsit/paparra, dit/esperó, etc.</i>).</p> <p>-Tractament objectiu de la informació.</p>	<p>Elements de coherència i cohesió</p> <p>-Estructures pròpies d'oracions amb contingut instructiu: verb de necessitat o conveniència seguit d'infinitiu, frases imperatives en segona persona del plural, proposició enunciativa seguida de frase amb valor instructiu, etc.</p> <p>-L'esquematisme i la concisió com a trets característics dels textos directius.</p> <p>-Estratègies discursives en textos directius i explicatius: la citació d'autoritat, l'exemplificació i la paràfrasi.</p> <p>-Els pronoms relatius com a elements de connexió i de coreferència textual en oracions subordinades adjectives.</p> <p>-Recursos no lingüístics que contribueixen a donar coherència al text: elements tipogràfics, esquemes gràfics, etc.</p>

Unitat 10	Família educadora	
Tasca	Instruir i aconsellar oralment un grup de pares i mares sobre temes d'interès en l'educació dels fills i la vida familiar.	
Objectius	Continguts textuais	Continguts gramaticals i lèxics
<p>Lingüístic Dissenyar i dur a terme una exposició oral explicativa adequada als destinataris.</p> <p>Comunicatius El centre escolar: 1. Documentar-se i conèixer la funció dels centres escolars en l'educació dels fills. 2. Aconsellar formes de col·laboració de les famílies en el funcionament del centre.</p> <p>La família: 1. Explicar les responsabilitats de la família en la formació dels fills. 2. Fer propostes per millorar la col·laboració de la família amb l'escola.</p> <p>Les activitats extraescolars: Fer propostes per conjugar les necessitats dels pares amb els interessos i gustos dels nois i noies pel que fa a activitats esportives, culturals o lúdiques fora del temps escolar.</p> <p>La lectura: Proposar maneres d'incidir en els infants i en els adolescents pel que fa al gust per la lectura.</p> <p>L'estudi i els deures: Explicar les dificultats dels fills amb els estudis. - Donar consells sobre la manera de facilitar-los l'aprenentatge.</p> <p>Discursius -Comprendre de manera global i detallada textos explicatius i directius, discriminant la informació principal de la complementària i sabent determinar-ne el tema i la intenció de l'autor. -Saber fer exposicions orals de tipus explicatiu, amb l'ajuda de suport escrit i amb la utilització de recursos lingüístics i no lingüístics que facilitin l'acompliment del propòsit comunicatiu del text. -Saber seleccionar la informació pertinent i adequada en la preparació d'exposicions en reunions, segons el propòsit comunicatiu. -Reconèixer i comprendre l'estructura del text explicatiu i les estratègies discursives aplicables a aquest tipus de textos, i aplicar-les en la planificació, la redacció i la revisió de textos explicatius com ara exposicions breus sobre temes generals. -Reconèixer i aplicar adequadament, segons la situació comunicativa en què es produeix el text, els recursos gramaticals i textuais que modifiquen el discurs per fer-lo més proper al receptor o més distanciat. -Aplicar convenientment els recursos per iniciar una exposició amb l'objectiu de captar l'atenció, per comunicar el missatge més important, per manifestar els objectius, per enumerar succintament el contingut, etc.</p>	<p>Elements d'adequació -Atenció als elements de la planificació d'un text (respecte de l'emissor: propòsits comunicatius i capteniment; respecte del receptor: tractament i formalitat; respecte del text: gènere i estructura; respecte del missatge: títol, contingut, parts, etc.). -Punt de vista adoptat per l'emissor segons el propòsit comunicatiu: punt de vista personal, no acadèmic; propòsit divulgatiu i dinamitzador, de recerca de claredat, de simplicitat expositiva, etc. -Recursos per a un estil distanciat (passiva morfològica i reflexa; nominalitzacions; ús de la tercera persona plural: <i>diuen que...</i>; verbs esdevenimentals com ara <i>hi ha, passa, resulta, queda clar...</i>; no concreció del subjecte: tothom, algú, la gent, etc.) -Recursos d'aproximació al receptor (veu activa, pronoms de primera persona, ús de la segona persona, etc.). Elements de coherència i cohesió -Estructura del text explicatiu: presentació, desenvolupament (qüestionament i resposta), conclusió. -Fórmules introductòries d'una exposició per captar l'interès (pregunta esquer, titular periodístic, efecte sorpresa, referència a un interlocutor, citació o refrany, anècdota inicial, pregunta retòrica, complicitat amb l'auditori, etc.). -Verbs específics d'instrucció, de dinamització o d'atenció freqüents en textos directius (<i>caldre, haver de, convenir...</i>; <i>animar, encoratjar, interessar...</i>; <i>tenir en compte, tenir cura, fixar-se</i>, etc.). -La reformulació com a estratègia discursiva en textos directius i explicatius (<i>dit d'una altra manera, és a dir, des d'una altra perspectiva podem dir, amb altres paraules, tot això coincideix amb allò que</i>, etc.). -Repàs d'estratègies discursives de textos explicatius i instructius: per definir (definicions), per concretar (exemplificacions), per comparar (analogies) i per autenticar (citacions). -Recursos per concloure una exposició oral amb l'objectiu de resumir o destacar els punts més importants. -Marcadors i fórmules per introduir les conclusions d'una exposició oral.</p>	<p>Morfològics i sintàctics -Verbs de la segona conjugació que presenten interferència amb el paradigma de la tercera: <i>admetre, concebre, debatre, interrompre, permetre, combatre, difondre, ocórrer, incloure, excloure</i>, etc. -Morfologia i usos d'alguns adjectius i pronoms indefinits (<i>qualsevol, hom, cada u, cadascú, res, tothom, la resta</i>, etc.). -Usos no sexistes del llenguatge (<i>l'alumnat, el professorat</i>, etc.). -Participis irregulars. -Usos i funcions de les preposicions i locucions preposicionals. Preposició <i>de</i> optativa per introduir el complement directe de verbs de voluntat, intenció, projecte, desig, acció voluntària: <i>Li aconsellarem d'anar-hi tot d'una</i>. Lèxics -El guionet en derivats amb el prefix <i>no-</i> quan el segon element és un substantiu: <i>no-bel·ligerància, no-violència</i>, etc. -El guionet en mots com <i>abans-d'ahir, adéu-siau, qui-sap-lo, despús-ahir</i>, etc., i <i>en manlleus no adaptats: ex-libris, dalai-lama, agnus-dei</i>. -L'absència de guionet en sintagmes lexicalitzats (<i>bar restaurant, conferència col·loqui, gall dindi, baix relleu</i>, etc.). -Precisió lèxica: paraules i expressions que poden generar confusió pel que fa a l'ús o al significat (<i>complet/complert, necessari/precís, esborrador/esborrany, aclarir/clarejar</i>, etc.). Fonètics i ortogràfics -Pronúncia acurada i ortografia de mots que no es pronuncien segons la normativa en un registre col·loquial, com ara: <i>Àsia, anàlisi</i>, etc., els femenins acabats en <i>-essa</i>, i els que tenen els grups <i>-essor, -essió -missor, -missió</i>.</p>

AVALUACIÓ

Descripció de la prova de Nivell C1

L'alumnat del nivell C1 haurà de realitzar una prova unificada, que se centrarà en les quatre habilitats lingüístiques i en els coneixements fonètics, gramaticals, lèxics i culturals treballats al llarg del curs. Cadascun dels apartats, així com la totalitat de la prova, s'haurà de superar amb un 60% de la totalitat de la nota corresponent. L'alumnat que suspengui la prova de juny, al setembre només haurà d'examinar-se dels apartats que li hagin quedat pendents.

L'organització temporal serà la següent:

- a. Comprensió lectora: 1 hora
- b. Prova d'ús de la llengua: 1 hora
- c. Comprensió oral: 45 minuts
- d. Expressió escrita: 1 hora i 30 minuts
- e. Expressió oral: 20 minuts aprox.

Parts i continguts de les proves:

ñ Comprensió lectora (part de la qualificació global: 20%)

L'examinand haurà de realitzar un mínim de dues tasques i un màxim de 3. L'extensió aproximada global dels textos és de 2000 mots. Les tasques aniran enfocades a comprendre el sentit general del text o les informacions específiques rellevants, així com les intencions explícites i implícites o el to de l'escrit. Els tipus d'exercicis poden ser diversos:

- △ -Respondre preguntes de vertader o fals.
- △ -Respondre preguntes obertes que requereixin una informació concreta.
- △ -Preguntes d'elecció múltiple entre paraules o expressions breus (3 o 4 opcions).
- △ -Exercicis d'associació múltiple, com, per exemple:
 - Inserir dins un text frases que n'han estat extretes.
 - Ordenar i associar al text oracions que resumeixin algunes idees expressades.
 - Enllaçar preguntes i respostes (s'hi pot incloure algun distractor).
 - Determinar en quin paràgraf apareix una informació determinada.

ñ Prova d'ús de la llengua (part de la qualificació global: 20%)

Aquesta part de la prova avaluarà la competència lingüística en els aspectes següents: sintaxi, morfologia i lèxic en diferents contextos. Les activitats plantejades estaran relacionades amb els textos proposats.

A partir de textos monologats o dialogats es plantejaran diferents activitats:

- △ Completar els espais triant l'opció adequada d'entre les que s'inclouen en una llista de paraules o d'expressions no ordenades.
- △ Completar els espais en blanc triant entre diverses opcions proposades per a cada espai (exercici d'opció múltiple).
- △ Completar espais amb les paraules o elements gramaticals adequats (connectors, lèxic, preposicions, adverbis, formes verbals...). Exercici obert.
- △ Formar paraules derivades relacionades amb el text.
- △ Reformular frases a partir d'un text.

c. Comprensió auditiva (part de la qualificació global: 20%)

L'examinand haurà de realitzar dues tasques a partir de dues audicions i respondre unes qüestions per tal de demostrar-ne la comprensió del significat, de les idees principals, d'informacions específiques, de la intenció de l'autor... Els tipus d'exercicis poden ser diversos:

- Triar entre diverses opcions (elecció múltiple).
- Relacionar ítems amb les opcions corresponents.
- Omplir espais en blanc.
- Respondre preguntes de vertader i fals.
- Relacionar breus parlaments amb els estats d'ànim, les circumstàncies dels interlocutors...

Els enregistraments poden ser en suport d'àudio i/o de vídeo. S'escoltaran dues vegades. Les tasques proposades seran diferents en cada cas.

d. Expressió escrita (part de la qualificació global: 20%)

L'alumnat haurà de realitzar dues pràctiques d'expressió escrita: un escrit funcional (carta formal, fulletó amb recomanacions o instruccions, correu electrònic, sol·licitud...) i un altre que s'adigui a una de les tipologies textuais següents: descripció, narració, argumentació, predicció o explicació.

- △ Escrit breu (articles, correspondència, cartes de proposta, informes). Extensió aproximada: 250 mots.
- △ Escrit llarg (presentacions, col·laboracions en mitjans, assajos argumentatius, fulls informatius). Extensió aproximada: 300 mots.

Els criteris per avaluar l'expressió escrita són els que determinarà la comissió de proves unificades de català.

e. Expressió oral (part de la qualificació global: 20%)

L'alumnat haurà de realitzar dues tasques davant d'un tribunal de dos examinadors. A tall d'exemple, l'estructura de la prova oral podria ser la següent:

- Part monologada: a partir d'un o més texts breus, titulars o altres suports, fer un resum, una valoració personal o una exposició sobre el tema...

-Part dialogada o d'interacció (preferiblement per parelles): rebatre arguments, exposar diferents punts de vista i/o fer propostes a partir d'una situació comunicativa proposada.

Els criteris per avaluar l'expressió oral són els que determinarà la comissió de proves unificades de català.